

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJ

XIV. évfolyam, 244. szám

Ára: 50 fillér

Csütörtök, 1958. október 16.

Kádár János elvtárs mondott beszédet a fővárosi dolgozók első választási nagygyűlésén

A választások előkészületeinek nagy jelentőségű eseménye zajlott le szerdán délután Angyalföldön a Láng Gépgyár sporttelepén: a Hazafias Népfront XIII. kerületi elnökségének és az MSZMP kerületi bizottságának rendezésében itt tartották első választási nagygyűlésüket a fővárosi dolgozók. A hatalmas sporttelepet teljesen megtöltötték a környékbeli üzemek munkásai, a kerület választói és a főváros más részeiből érkezett népes küldöttségek.

A gyűlés kezdetére több, mint száz-ezer érdeklődő helyezkedett el a díszemelvény előtt, tízezrek a szomszédos utcákban felállított hangszórókon figyelték a nagygyűlés lefolyását.

A résztvevők hosszantartó ütemes tapsal «éljen a párt!» felkiáltásokkal üdvözölték az emelvényre lépő párt- és kormányvezetőket: Kádár Jánost, az MSZMP Központi Bizottságának első titkárát, dr. Münnich Ferencet, a forradalmi

munkás-paraszt kormány elnökét, Apró Antalt, Biszku Bélát, Kiss Károlyt, Marosán Györgyöt, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjait, Komócsin Zoltánt, a Politikai Bizottság póttagját és az elnökség többi tagjait.

A nagygyűlést Kiss János, a XIII. kerületi pártbizottság első titkára nyitotta meg.

Ezután Kádár János elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára mondott beszédet.

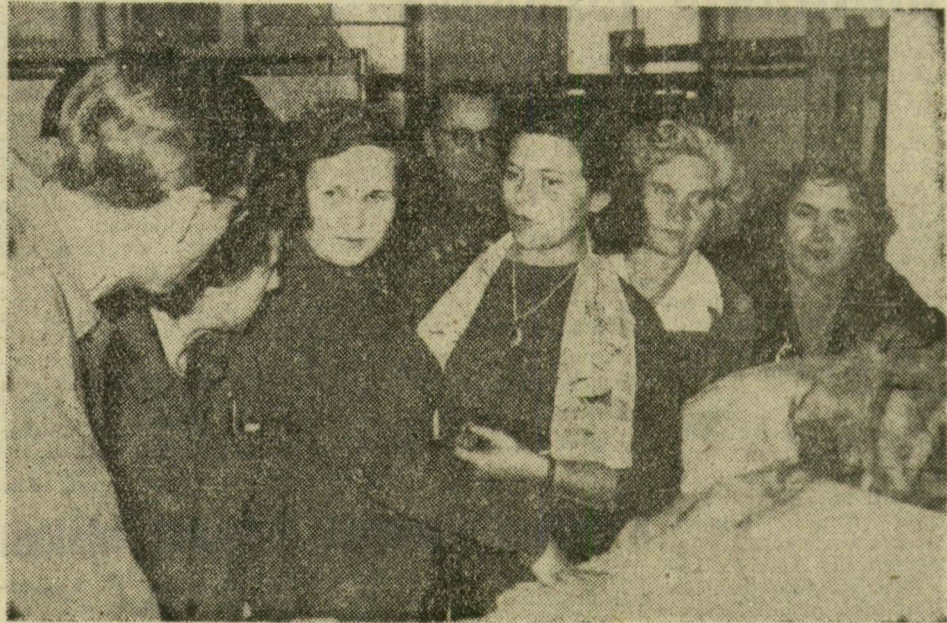
Kádár János elvtárs beszédét hosszantartó tetszésnyilvánítással fogadta a nagygyűlés közönsége, percekig hangzott az ütemes taps és innepelés: Eljen a párt! Úttörők virágcsokrot nyújtottak át a párt első titkárának.

A lelkes hangulatú választási nagygyűlés Kiss János zárószavai után az Internacionálé eléneklésével ért véget.

(Kádár elvtárs beszédét pénteki számban közöljük.)

ÚJRA SZEGEDEN

Nyolc évvel ezelőtt járt Szegeden a Szörme- és Bőrhakészítő Vállalatnál Komiszárova Nagyzezsda elvtársnő, a Moszkva kerületi népgazdasági tanács könnyűipari osztályának műszaki vezetője. Most ismét Szegedre látogatott. Képvén a gyár dolgozóival, vezetőivel tanulmányozza a munkaszakokra kirakott szörméket. Riport a harmadik oldalon.

(Liebmann Béla felv.)

HRUSCSOV:

A szovjet népgazdaságfejlesztés legközelebbi hét esztendejének tervszámai bámulatba fogják ejteni a világot

Moszkva (TASZSZ), Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke, az SZKP Központi Bizottságának első titkára október 14-én Sztavropolban átnyújtotta a sztavropoli területnek a kormány kiténtetését, a Lenin-rendet, s ez alkalommal beszédet mondott.

— Az SZKP XXI. kongresszusa hatalmas feladatok elé állít bennünket — mondotta Hruscsov. — A népgazdaságfejlesztés legközelebbi hét esztendejének tervszámai egyszerűen hihetetlennek tűnnek.

Ha a számadatok ismeretessé válnak, az egész világot bámulatba ejtik majd a szocialista gazdaság fejlődésének távlatai.

— A hétéves terv a kommunizmus építésének nagy programja. Míg ellenségeink azelőtt azt mondogatták, hogy a szovjet gazdaság fejlesztésének terve nem egyéb üres dicsekvésnél és fantazmagóriánál, ma meg sem kísérik, hogy ilyesmit hangoztassanak.

— Az utóbbi években a szovjet nép nagy sikereket ért el a mezőgazdaság fejlesztésében. Ennek eredményeként jelentősen megnövekedett a mezőgazdaság ter-

mészóama és emelkedett a dolgozók jóléte. A kolhozok és a szovhozok ez év október 10-ig 1487 millió puddal több gabonát adtak el az államnak, mint 1953-ban ugyaneddig az időpontig.

Hruscsov megjegyezte, hogy október 10-ig a Szovjetunióban 63 százalékkal több húst és kétszer anynyi tejet adtak be, mint 1953 hasonló időszakában.

A sztavropoli terület mezőgazdasági dolgozóinak sikereiről szólva Hruscsov különösen kiemelte azt a kezdeményezést, hogy a kolhozokban tanulóbrigádokat szerveztek. Hangsúlyozta a munkával való nevelés jelentőségét, kiemelte, mennyire fontos, hogy az ifjúság felkészüljön minden olyan munka elvégzésére, amelyre a társadalomnak szüksége van.

— A Szovjetunió ipara jól dolgozik — mondotta Hruscsov. —

Most a fő feladat a szovjet gazdaság sokoldalú fejlesztése és ezen az alapon a nép életszínvonalának emelése.

Hruscsov a nemzetközi helyzettel foglalkozva megállapította, hogy megnövekedtek a béke és a szocia-

lizmus erői, hangsúlyozta, hogy a szocialista tábor erősebb, egészségesebb, mint valaha. Az imperialisták próbálkozása, hogy háborút robbantsanak ki, a békeszerető népek hatalmas ellenállásába ütközik — mondotta. — Nálunk minden feltétele megvan annak, hogy újabb sikereket érjünk el — mondotta befejezésül Hruscsov. A XXI. pártkongresszus meghatározza majd a szovjet gazdaság fejlesztésének programját a kommunizmus építésének legközelebbi hét esztendejére. Ez nagy és lelkesítő program lesz.

Magyar művészek utaztak Kínába

A magyar–kínai kulturális egyezmény alapján szerdán magyar művészelegáció utazott Kínába. A több hétig vendégszereplő magyar művészküldöttség tagjai: Dános Lili, Dénes Vera, Erdélyi Aliz, Maros Éva, Neményi Lili, Steinert Mária, Ballassa György, Baecher Mihály, Bozsó Árpád, Gabos Gábor, Kovács Dénes, Palócz László, Perlusz Sándor és Simor András.

Ma diszeloadás Szegeden a filmszakma államosításának 10. évfordulója tiszteletére

Ma, csütörtökön este fél 7 órai kezdettel a Hazafias Népfront városi bizottsága és a Csongrád megyei Moziumi Vállalat rendezésében a magyar filmszakma államosításának tízéves évfordulójának tiszteletére diszeloadásn mutatják be a Vörös Csillag Moziban a »Micsoda éjszaka« című új magyar filmet. Tolnai Klárral és Latabár Kálmánnal

a főszerepben. A diszeloadáson Korek József kendergyári dolgozó szavalata után dr. Lőkös Zoltán újságíró, a Hazafias Népfront szegedi elnökségének tagja mond ünnepi beszédet. Beszéde után kerül sor a film levetítésére. A nagy érdeklődés-re való tekintettel este fél 9 órai kezdettel is bemutatják a filmet.

Az újjászületett magyar film jubileumán

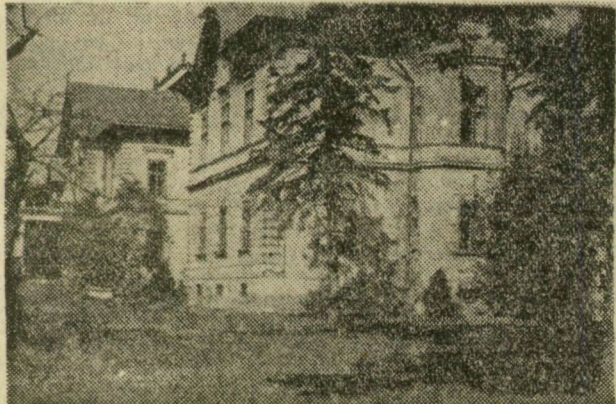
1948 őszén a bankok, bányák és gyárak államosítása után sor került a magyar filmgyártás és az addig magánkézen levő mozihálózat államosítására. 1948 egy új és egyre magasabbra ívelő korszak kezdete, a magyar film történetében. Nem ekkor született ugyan a magyar film, hiszen a harmincas években tucatjával készültek bohózatok és szentimentális »filmdrámák«, de ekkor született meg a magyar filmművészet.

Láttuk a »Hippolit«, a lakáj«-t, két színésznőt, Csontos Gyula és Kabos Gyula mókázik benne és — ennyi az egész. Színészek, rendezők, operatőrök izzadtak, a közönség nevetett, vagy sírt, a filmet finanszírozó vállalkozó eltette a hasznát. Ezen a »hasznon« kívül, amely egy ember zsebébe tömte ki, az akkori filmeknek aztán semmi egyéb haszna nem volt. Iparosság volt ez, s a készítő: szobrászok, akik széklábat faragtak.

1948 karácsonyán mutatták be az államosított filmgyártás első filmjét, a Szabó Pál regénye nyomán készült Talpalatnyi föld-et. A legjobb magyar film — mondták akkor róla. De nem is ez a fontos. Az a fontos, hogy megmutatta igazi erejét az addig iparosságra kényszerített művészet. Bán Frigyes azelőtt soha nem rendezett paraszti tárgyú filmeket. A filmgyár technikai berendezése akkor még hiányos és korszerűtlen volt. S a film a minden akadályt legyőző művészet, csodálatos erejével mondja el mégis a Piros-Gőz Jókák, a szegényparasztság döbbenetes nyomorúságát. Könnyeket fakaszt, mert nem akar könnyeket fakasztani, szívbe markol, mert egyszerűen és kevés szóval beszél. De mindent elmond, amit el kell mondania, s ezért művészet.

Minden fejlődésben van megtorpanás. A magyar film útja sem mentes ilyen törésektől, visszaesésektől. Voltak csodacsatárok, külvárosi legendák és bolond áprilások. De szerte a világon, amikor a magyar filmről beszélnek, a Körhintát, a Budapesti tavaszt és a Bakaruhában-t értik rajta. A jövő útja pedig: a Sóbálvány, a Csepécsék és az Edes Anna. Államunk megbecsüli és a legmesszebb menő támogatásban részesíti filmművészeinket. Tizennyolc Kossuth-díj és hét Erdemes művész kitüntetés jutott az elmúlt tíz év alatt filmrendezőinknek és operatőreinknek. S a magyar film győzelmét jelenti az a 14 díj is, amit nemzetközi fesztiválokon nyertünk. Több filmünk húszegynéhány ország filmszínházaiban jut közönség elé, bizonyoságot téve a magyar filmművészet erejéről.

A magyar filmgyártás államosításának van egy másik, s nem kevésbé fontos eredménye is. Az elmúlt tíz év alatt hét-nyolcszorosára nőtt a mozilátogatók száma Magyarországon. Az államosításig volt néhány luxusfilmszínház a fővárosban, megfizethetetlen helyárrakkal, és voltak Csepelen és Angyalföldön meg vidéken az elhanyagolt, piszkos »mozik«. Ma szinte minden faluban van mozi, normál-, vagy keskenyfilm-vetítőberendezéssel. Vándormozik járják be az ország legeludogtabb területeit is. Csongrád megyében az elmúlt évben 4768 043 látogatója volt a mozieloadásoknak. Ma mindenki jár moziba Magyarországon! Ez talán az államosított filmszakma tízévi munkájának legszebb eredménye.

Sövényházán Pallavicini ögróf 72 szobás vadászkastélyát szociális otthonná alakítják át. Az épületen csak kisebb belső átalakítási munkákat kell végezni.

(Tóth Béla felv.)

Sok száz kisdíák tanul a sándorfalvi kastélyban, amelynek küszöbét annak idején parasztember nem léphette át. Képvén a gyerekek vidáman töltik az órák közti tízperces szünetet.